

РЕВОЛЮЦІЯ — В ЮНИХ СЕРЦЯХ

Юність Країни Рад заступила на священну вахту: з 1 листопада в комсомольських організаціях країни почався Тиждень революційної слави. Юнаки і дівчата присвячують його 63-й річниці Великого Жовтня.

У ці дні стануть в єдину строю на урочистих лінійках укріплені сивою лесею та їх юна зміна. Біля пам'ятників та обелісків героїв революції вони покладуть квіти і гірлянди.

Вірність революційним традиціям юнаки і дівчата підтверджують ударною працею. Їх девіз: «П'ятиріч-

ці — гідний фініш! XXVI з'їздові КПРС — гідну зустріч!». На своїх зборах комсомольці підіють підсумки переджовтневого змагання. У колективах планують кращих молодих виробничників, які досконали виконали завдання п'ятиріччя, успішно попрацювали на збиранні врожаю-80, відзначилися в третьому трудовому семестрі.

Організуються фестивалі революційної і політичної пісні, читальні конференції, виставки молодих художників.

(Кор. ТАРС).

Молодий комбайнар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 4 листопада 1980 року

№ 132 (2860).

Ціна 2 коп.

ХРОНІКА УДАРНИХ БУДНІВ

Кіровоград

Кращі комсомольсько-молодіжні колективи залучили до роботи на тракторних і дорожніх машинах за день до початку нових успіхів на ударній передовій комсомольсько-молодіжній вахті. Комсомольсько-молодіжна бригада перетягнула імені XXV з'їзду КПРС із другого механізаторського цеху, очолювана Володимиром Бадюком, іде в авангарді цього змагання. Хлопці борються за право називатися бригадою імені XXVI з'їзду КПРС.

Багато добрих справ на рахунок Бадюка. Вони — неодноразові переможці соціалістичного змагання комсомольсько-молодіжних колективів заводу. Більшість членів бригади — ударники комуністичної праці. Між ними друзі і знайома в роботі допомогли хлопцям йти вперед переможцями у змаганнях по Міністерству сільськогосподарської і лісової справи України. Їхня бригада працює з власним ідейним ланцюгом. Знання і досвід змагання зобов'язує. Тож бригада постійно готує нових резервів підвищення продуктивності праці, економії матеріалів та енергетичних ресурсів. І це дає відчутні результати. Колектив уже значно випередив виробничий графік і трудиться в рахунок вересня 1981 року.

Бригада верстатників заводського цеху заводу «Червона Зірка» — ветерани, які змалювали такі слова, руху комсомольсько-молодіжних колективів. Її створили найпершою в цеху № 90 підприємства. Багата й історія трудових перемог цього колективу (тепер його очолює комсомолець Володимир Федченко).

Їхні всі 8 членів бригади, ставши на ударну вахту, присягнули XXVI з'їздові КПРС, прагнуть працювати ще краще, ще продуктивніше. Для них стало правилом виконувати денні завдання на 130—140 процентів. Значних успіхів добивалася колектив і в боротьбі за високу якість продукції. Так, за минулий місяць її вдалося підвищити на 9,7 проценти.

Добровеличківка

Комсомольсько-молодіжні колективи району зустрічають негалицькі успіхи в праці. Більшість із них бере на честь партійного форуму підвищення соціалістичної зобов'язаності. Скажімо, молоді робітники ремонтної майстерні райсільгосптехніки вирішили з 1 вересня по 23 лютого — по день відкриття XXVI з'їзду КПРС — випустити валової продукції на 338 тисяч карбованців, у тому числі товарної — на 282 тисячі, покласти за цей період 245 тракторів, добувши значної економії запасних частин та матеріалів на ремонті.

Попереду у передовій соціалістичному змаганні молодих робітників майстерні райсільгосптехніки — комсомольсько-молодіжна бригада, де групкомсоргом Петро Костиків. Наступну річницю Великого Жовтня хлопці відзначають значним перевиконанням завдань на ремонті коробок зміни швидкостей трактора Т-150К.

Слава червонопрапорним колективам, гвардійцям п'ятиріччя, які йдуть в авангарді комуністичного будівництва!

(Із Занемиїв ЦК КПРС).

Молодий комбайнер колгоспу імені XXV з'їзду КПРС Онуфрієвського району Анатолій КОЖУК комбайном «Нива» щодня скошує соншину на 9—11 гектарах. З початку збирання він намолотив 1700 центнерів насіння.

Фото В. ГРИБА.

НА ФЕРМАХ — МОЛОДІ ГОСПОДАРИ

МАТЕРИНСЬКОЮ СТЕЖИНОЮ

РОКІ спливають, як хмари біжать.

Здається, вчора тільки був той перший день, коли Лариса Штельмах прийшла на ферму, а вже минуло чверть століття. Тепер вона — Лариса Кіндратівна, досвідчена доярка, працює в селі Людина. Лариса Кіндратівна згадує:

— Важкими були ті перші дні, ті пововні роки. Господарство зруйнувало, кормів не вистачало, напували корів відрами. Навіть відрами носили молоко на приймальний пункт.

Можливо, й не витримала б тоді, якби не доярка Меланка. Ще ледве переступала ніжки, а вже йшла до матері на роботу, ставала і дивилася, як пругкими цівками било в дійницю молоко. Потім, коли трохи підросла, бралася допомагати матері: то корму худобі піднесла, то почистила тварин.

— Горько ти мене, — милувалася дочкою мати. — Скільки ще тої сили, а й воно туди ж: дояркою хоче стати! — Обов'язково стану, — казала дівчинка. — Ось тільки школу закінчу.

Не забула Меланка материню стежину, якою та моралку прямувала до ферми. Ні тих росяних світанків, коли ще й жайвір у небо не злітає, а навкруги тихо-тихо. І на душу лягає спокій. Мрії свої не зрадила. Після закінчення школи взяла групу корів. Якби підрахувати, скільки вже надодати мати з дочкою, якби зібрати все молоко, то розлилося б ціле молочне озеро.

Життя повторюється. Лариса Кіндратівна повторила себе в Меланці, а та в свою чергу — в малій доньці Оленці. Вона, як коліс і її мама,

теж часто приходила на ферму і теж хоче скоріше вирости, щоб навчитися доїти корів так, як це робить її бабуся і мама. А роблять вони це добре, грамотно, із знанням справи. П'ятинадцять тварин у групі Лариси Кіндратівни, і від кожної з них вона щодня одержує близько трьох тисяч кілограмів продукції.

Молоді руки вправніші, в них більше сили. Дочка Меланка взялася доглядати двадцять корів. Кожна з них з початку року дала понад три тисячі кілограмів молока. Щодня доярка одержує його від кожної тварини по десять і більше кілограмів. Молода тваринниця взялася виконати своє річне соціалістичне зобов'язання до 20 грудня і одержати від кожної корови не менше 3,5 тисячі кілограмів молока.

Наступний рік особливий. Це рік XXVI з'їзду нашої партії. Почати його дочка і мати вирішили новими трудовими успіхами. Лариса Кіндратівна зобов'язалася до дня відкриття з'їзду надіти 1600 кілограмів молока. У Меланки ж пам'ятки солідніші — 1700 кілограмів молока від кожної корови. Пемає сумніву, що слова своєї тваринниці додержать. Бо вони справжні майстри, гордість району.

Широка стежина веде до ферми. І люди тепло усміхаються, коли помічають на ній три постаті! — Лариса Кіндратівна, Меланка та мала Оленка. Вони мов символізують єднання трьох поколінь, що виростають і зарятуються в труді.

В. КУДРЯ.

колгоспник колгоспу «Родина» Меланківського району.

ШТАБ ДІЄ

ПРИСМНА звістка надійшла нещодавно до райкому комсомолу. Шестеро хлопців з колгоспу імені Кірова виявили бажання створити комсомольсько-молодіжну ланку по вирощуванню кукурудзи. Така ланка вже існує. Правління господарства закріпило за колективом землю, виділило йому необхідну техніку. Характерно, що членами ланки стали хлопці різних спеціальностей. Виродили Богун, Анатолій Грошин та Анатолій Каронік, наприклад, працювали слесарями. Тепер вони косять соншину. Володимир Пфог доглядає худобу. Після закінчення школи він одержав довідку про спеціальність тракториста.

Вийдуть на ниву хлібороби. Він повинен знати не тільки те, як треба відрегулювати робочі органи тієї чи іншої сільськогосподарської машини, а й те, на яку глибину треба класти насіння пшениці, кукурудзи, буряка, соняшнику, скільки і яких добрив потребує гектар, відведений під ту чи іншу культуру. Тому необхідні знання про те, як обробити посів, як застосувати гербіциди. Про все це він дізнається на курсах механізаторів.

ЩОБ БУТИ повноцінним фахівцем, довідки, звичайно, мало, школа не завжди дає достатній обсяг механізаторських знань. Для поповнення їх уся ланка пройде курси механізаторів, організовані в колгоспі. Райком комсомолу разом з представниками районного управління сільського господарства та райсільгосптехніки вирішили організувати курси механізаторського всеобучу в кожному господарстві та в райсільгосптехніці. Члени районного штабу мехсеобучу — перший секретар Компартійського райкому комсомолу Сергій Верко, начальник управління сільського господарства Едуард Лаврентійович Антонов, головний інженер Леонід Володимирович Бузика, завідувач курсами Раїса Олександрівна Мірошніченко вже чимало зробили в цьому напрямі. Головне ж — проранізувати стан підготовки та використання тракторного парку району за п'ять років. Що це значить? А це значить, що районний штаб мехсеобучу може

чітко спланувати свою роботу, бо має точні дані про те, якому господарству скільки потрібно механізаторів.

Робота по організації механізаторських курсів у розпалі. Працівники райкому ДТСААФ, зокрема його голова Євген Миколайович Гаманенко, займаються комплентацією кадрів викладачів для курсів. Кадри добирають найкращі і з точки зору спеціальності, і за моральними якостями. Так, у райсільгосптехніці керівником постійно діючих курсів призначили ветерана праці, ентузіаста своєї справи Олексія Авсентієвича Письменного. Він може бути прикладом сумлінного ставлення до своїх обов'язків. Дбає про навчистість, про те, щоб дати курсантам надійні знання. Адже від того, як вони будуть підготовлені, залежить їхня робота в полі, а в кінцевому підсумку — доля врожаю.

РАЙКОМ комсомолу прагне поглибити свою роботу з питань мехсеобучу. Досить сказати, що не було жодних загально-виборних комсомольських зборів у колгоспах, де б не йшла мова про те, щоб усім без винятку юнакам і дівчатам села оволодіти механізаторською або сумісною професією. Тих, хто бажає йти на курси, виявилось чимало.

Хлібороб, тваринник починаються із шкільної перті. Райком комсомолу врахує це, тому прагне правильно зорієнтувати стержнісників у виборі майбутньої професії. Працівники районного комітету вивчають інтереси і запити школярів. Вони склали пам'ятку по профорієнтації, в якій, зокрема, цікавляться, чи закріплено за учнівською виробничою бригадою землю, техніку, яку допомогу подають юнакам і дівчатам правління колгоспу, наставники, чи вручають учням трудові паспорти. Пам'ятка стала своєрідною анкетною, викликає живий інтерес у старшокласників.

Отже, районний штаб мехсеобучу діє. І дії його будуть тим результативнішими, чим більше коло людей візьме в них участь. Бо професійна орієнтація учнів, залучення сільських юнаків і дівчат до навчання механізаторських професій — дуже важливі завдання суспільності, над виконанням яких повинні працювати вчителі, і ветерани-наставники, а тим більше — комсомольські працівники.

В. ШАРІЙ,
спецнор «Молодого комунара».

ПІСЛЯМОВА ДО ПОЛІТЗАНЯТЬ

І слово Леніна живе...

Зустріч ця відбулася в червоному кутку ланцюгового цеху сірого чавуну заводу «Червона зірка». На показовий Ленінський урок, що провадиться на базі комсомольського політгуртка «Основи комуністичної моралі», було запрошено пропагандистів гуртка і теоретичних семінарів системи комсомольського політнавчання, які працюють перший рік, секретарів комсомольських організацій цехів та відділів заводу.

Перед початком уроку в залі лунали комсомольські пісні, з якими герої перших п'ятирічок, будівники Комсомольська-на-Амурі і Дніпрогесу, білі Радянської Армії на фронтах Великої Вітчизняної війни, виконуючи заповіти великого Леніна, вершили славі будівничі й ратні діла. Урок почався з прослуховування звукового запису голосу В. І. Леніна. Затамувавши подих, слухали присутні промову вождя «Що таке Радянська влада?» Вони на мить наче перенеслися в ті далекі буремні роки, коли тільки закладалися основи могутності нашої соціалістичної держави.

Потім пропагандист гуртка Ю. М. Осюк розповів про промову В. І. Леніна на III з'їзді комсомолу, поясняючи при цьому її основні положення, зв'язавши завдання, поставлені у промові, з тими, які вирішує сьогоднішня комсомолія. За роки, що минули з дня її вголослення, промова не втратила свого значення, вона й далі служить комсомольцям дороговказом у їхньому повсякденному житті, в їхній роботі на благо суспільства розвинутого соціалізму.

Володимир Бейко, слухач гуртка «Основи комуністичної моралі», групкомсорг однієї з комсомольсько-молодіжних бригад ланцюгового цеху сірого чавуну, розкавав про справу свого колективу, який з честю виконує заповіти великого Леніна. Ця бригада ста-

ла на заводі ініціатором руху за звання колективу зразкової дисципліни.

Валерій Олещенко, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади формувальників цього ж цеху, повідомив, що він та його товариші вже закінчують виконання п'ятирічного завдання. Всі члени бригади наполегливо вчаться в гуртках, школах робітничої молоді, на вечірніх відділах технікумів і вузів.

Неабиякий вклад внесли в рух за звання колективу зразкової дисципліни та раціоналізаторів заводу, регулярно посідає призви місця у змаганнях раціоналізаторів. Так, Володимир Манжула, пачальник планово-розподільного бюро, і Валерія Шевченко, інженер-технолог, було визнано кращими молодими раціоналізаторами України. Ціро це розповів на уроці слухач гуртка Петро Петрук. Тільки минулого року впроваджено у виробництво 28 раціоналізацій з річним економічним ефектом у 23 тисячі карбованців, зроблено три винаходи. Серед найактивніших учасників руху раціоналізаторів — слюсар Федір Водовозов, формувальник Петро Чижик, інженер-технолог Олександр Гнущенко.

З честю виконує молоді цеху свої високі соціалістичні зобов'язання на честь XXVI з'їзду КПРС, гідно продовжуючи славі традиції попередніх поколінь комсомольців заводу. З цікавістю слухали всі присутні розповідь ветерана праці, секретаря комсомольської організації заводу 1939—1941 років І. Б. Маркова, комсомольська юність якого абіглася з початком індустріалізації країни, якому пощастило бути делегатом історичного восьмого з'їзду комсомолу, коли організацію було нагороджено орденом Червоного Прапора.

В. КУЛИК,
секретар комітету комсомолу заводу «Червона зірка».

Дніпропетровська область. Криворізький державний педагогічний інститут, який відзначає нині своє 50-річчя, — один з найстаріших вищих педагогічних навчальних закладів Радянської України. Тут шість факультетів, на яких навчаються 2320 студентів з семи спеціальностей. При вузі діє заочне відділення, на якому навчаються 1430 чоловік. Педагогічну і наукову роботу на 15 кафедр ведуть 245 викладачів. З них 70 — мають учені ступені і звання.

В інституті здійснюється комплекс заходів по вдосконаленню навчально-виховного процесу. Тут створено всі умови для підготовки висококваліфікованих спеціалістів. До послуг студентів добре обладнані аудиторії і лабораторії. Бібліотека інституту налічує 300 тисяч томів навчальної, науково-методичної і політичної літератури.

На знімках: кандидат біологічних наук доцент Л. Т. Жадно (в центрі) розмовляє з студентами; йдуть заняття в механічних майстернях інституту.

Фото В. КОСИГІНА.

ВІН ЧАСТО замислюється: що таке інтелігентна людина? Який світ її захоплює, устремління?

Про це він збирається повести розмову на комсомольських зборах. Він, комсорг цеху, має сказати своїм ровесникам багато. Звичайно, передусім буде розмова про те, як працювали минулого місяця, минулого кварталу. Всі члени бригади заточувальників Бориса Сінокопа завжди йдуть з випередженням графіка. І він у цьому колективі — фактично номер один, має п'ятий розряд, виконує тільки спеціальне завдання — виготовляє циковки. Ресбів він

і в ім'я життя, його поліпшення.

Думає він про це, приходячи в районний відділ внутрішніх справ, щоб відатись про долю підлітка, який зробив проступок і тепер йому навіть несовісно перед товаришами, рідними, він навіть не відчуває мук сумління. Володимир думає про це, прийшовши на судовий процес як народний засідателю. Тут розглядають справу про спекуляцію джинсами.

— А ви ходите в театр? — раптом ставить запитання «модніков» Бондаренко. — Ви коли-небудь співали в хорі?

Запитання цілком законне: Бондаренко намага-

на помітніше місце у виставах самодіяльного театру. Ось він грає Гриціана Таврійського — у спектаклі «Весілля в Малинівці», яка сповна окреслила його зрілість як митця. Ось і героїчна вистава калінінців «Четверо з вулиці Жанни». Вже перші репетиції свідчать про те, що оперета буде не тільки розважальним видовищем, що вона має значно більші можливості для впливу на глядача.

* * *

Так, без театру вони вже не можуть обійтись. Коли матері їхній ніколи побути з маленьким Костею, вони беруть його з собою і поспішають на репетиції. Як і

довго біля телевізора. Вдвох з Іриною вони «починають заздрити» Михайлові Ульянову, який стає неперевершеним в «Антонії і Клеопатрі», що бачить своє завдання актора в тому, щоб бути на рівні просвіленого шекспірівського трагізму. І обое вони сходяться на думці, що майстерність актора — це передусім високі мистецтво, узагальнення «честностей» і з'ясування загальнолюдської, філософської суті образу. Згоджуються вони з Чеховим: «Не розуміє людина жарту — пиши — пропало. І знайте: це вже не справжній розум, хоч хай буде людина з сімома п'ядями в лобі». Го-

ДО КРИЛА

ЗУСТРІЧ ДЛЯ ТЕБЕ

МОЛОДИЙ РОБІТНИК: ЙОГО ДІЛА, ЙОГО ПОМИСЛИ, УСТРЕМЛІННЯ

ЖАР-ПТИЦІ

Іх стільки, скільки треба. З певним запасом. А якщо будуть великі лишки — то вже не досягнення. Інша річ насоси — тут давай і давай. Але в першому інструментальному цеху все планово. І головне, вважає Бондаренко, — не кількість інструментів, а їхня якість. А зробити доброякісно — значить красиво.

— Піти на рекорд — це не самоціль, — каже друзям. — Ми повинні думати, заради чого він. Одні роблять ривок, щоб побити рекорд у заробітній платі, інші — таких більшість — внести свій вклад у загальну справу.

І тут він раптом згадує про хлопця, який «чесно» вистоявав за верстатом до кінця зміни, а потім поспішав у «забігайлівку». То чи можна вважати день його життя повнокровним? Норму виконав, ніяких претензій від зверхів не було. Так він обікрав самого себе. І сім'ю. А раз заподіяв злочин — значить нашкодив і нам усім, суспільству. Тут про творчу працю й згадки не було. Такий не прокинеться вночі і не почне думати, що чекає його в цеху завтра, як йому зорієнтуватись, як поміжувати, щоб зробити для себе і для всіх хоч маленьке відкриття.

Володимира бентежить вчинок іншого ровесника, який закінчив музичне училище, а потім пішов працювати на завод. Чому так учинив? Уміє ж хлопець грати на баяні, на домрі.

Відповідь була приголомшливою:

— У клубі менший заріток.

Тому Бондаренко вважає, що його давній знайомий утратив велику моральну реліквію — вміння захоплюватись великою метою і заради неї не проходити мимо другорядного.

І тому комсорг наполягає на тому, щоб кожен робітник був естетично грамотним. Не буде цього — такого не зацепити і найвища краса. І тут він згадує Дунаєвського: «Яке щастя — мати насолоду від музики! І не тільки в цьому щастя, щастя в тому, що, напівсвоячись красою мистецтва, я сам хочу бути кращим, ніж є, хочу, щоб мої товариші, друзі думали теж так, як і я, щоб разом ми жили і працювали для цього кращого. Насолода музикою — не самоціль, а шлях до внутрішнього досконалення

і зрозуміти моральний аспект проступка «потерпілого». Бо він достеменно знає, що той, хто посправжньому проник у світ красивого, не здатний на злочин.

І НШОГО РАЗУ розглядали справу про розлучення. Такий собі безтурботний молодик з вулицями в шкірній куртці, який вирішив стати «зілним», мовив:

— Я люблю її. Але ми не зійшлися характерами. Вона мене не влаштувала. Вона нестерпна.

Так, почуття дають голозну насолоду для життя. І все ж ми самі маємо виховувати культуру почуттів...

А ЯК ЖЕ він, сам Володя Бондаренко? Ось уже понад п'ятнадцять років захоплюється театральним мистецтвом, музикою, хореографією. Спочатку грав «непомітні ролі» в драмгуртку Палацу піонерів, потім на заводі режисер Михайло Барський запросив його на сцену, де готувалася вистава «Кремлівські куранти». Тоді теж не головна роль — роль безпритульного. Закінчив профтехучилище, став радіомеханіком, відслужив в армії. Та без театру він уже не уявляв свого життя. Він приїшов у Будинок культури імені Калініна, де вже давно був згуртований великий колектив самодіяльних митців — театр музичної комедії. Тричі на тиждень по три-чотири години репетиції. І вистави. І поїздки в сільські клуби та на фестивалі в столицю. Робота в цеху і сцена. На більше, здається, часу не вистачає. Але хіба це мало? Тому він і каже своїй Ірині, яка тільки-но закінчила будівельний технікум:

— Приходь до нас. І вона прийшла. І не захотіла більше звідти йти. Бо тут іде «бій» за доброту, тут суперечка з байдужістю. Була «Сільва», була «Маріца». Згодом самодіяльні митці відмовились від графі, принципів, містерів. На сцені панує Іван Піддубний з оперети «Російський ведмідь». І її Володя рветься до характерів гострих, сильних, виразних за своїм зовнішнім і внутрішнім малюнком.

Легкий, рухливий темперамент самодіяльного актора, володіння майстерністю і даними комедійного героя, що побачив у Володимирі режисер Михайло Барський, визнали Бондаренка

подружжя Черевків, Белоглевських, Чигиринських. Наймолодша в театрі — дев'ятикласниця Таня Герасименко, найстаріший — сімдесятирічний Сергій Володимирович Варгачов. І ще сорок артистів, двадцять членів танцювальної групи, п'ятнадцять оркестрантів. Режисер Михайло Барський, хореограф Жанна Олійниченко, диригент Віктор Бровченко тричі на тиждень зустрічають тут робітників Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів Євгена Бобровського, Василя Сухом'язова, шофера Анастасія Варфоломєєва, які приходять сюди «на роботу» після робочої зміни. І серед них — він, молодий комуніст, робітник вищої кваліфікації Володимир Бондаренко зі своєю дружиною Іриною.

Про все, що відбувається в самодіяльному колективі театру музичної комедії, котрий відзначено золотою медаллю на Всесоюзному фестивалі самодіяльних митців, котрому присвоєно звання народного, Володимир розповідає в цеху. І про репетиції по вокалу, і про те, як «шліфуються» сценічні рухи, і про уроки з основ акторського мистецтва, і про поїздки в Полтаву та Київ, на спектаклі столичних митців. Він знає, що у бригаді зацікавлених тим, як калінінці налагодили зв'язки з народним артистом СРСР Михайлом Водяним, котрий подарував їм «Старі будинки», і це з його благословення вони тепер беруться за постановку п'єси Костянтина Треньова «Любов Ярова».

Бондаренко радий з того, що його друзі знають про кращі твори для музично-драматичного театру, які відзначено на Всесоюзному конкурсі. І вони задоволені, що колектив театру удостоєний обласної комсомольської премії імені Юрія Яновського, вони вітають Бондаренка з нагородою — знаком ВЦРПС «За досягнення в самодіяльному мистецтві». Вони знають, вони розуміють його. І тому він переконаний: ці юнаки і дівчата назавтра теж прийдуть у колектив, де так цікаво, де можна відкрити для себе багато див і побачити крило своєї жар-птиці. І підуть зідси кращими.

* * *

І вдома йому ніколи: цілоденно у вихідний чи ввечері, коли немає репетицій, йому ніколи засиджуватись

ворячи про комедійні ролі, вони бачать у них «величину», бо «примісний жарт, як сіль у страви».

Ось ВІН залишає свого Костика з ведмедиками та кораблями, а сам сідає за книгу. Завтра в Кіровоградському районному народному суді черговий процес. Він «озброюється» знаннями про відповідальність за скоєний злочин. І хоча він не спеціаліст у кримінальних справах, та повинен знати немало. Його думка, його слово на судовому процесі значимі, во тяжкі злочини — виготовлення і збут фальшивих грошей, свідоме вбивство, диверсії. Завтра розглядатиметься справа, в якій фігурують прототипи баби Параски та баби Палажески, — посварилися сусіди з приватного сектора за межу, за тин, за ґрушу. І це не дрібниця. Хай це й поодинокі випадки серед нас, але Бондаренко збентежений до краю. Як же це збідніти можна отак?

Міркує над цим Володимир Бондаренко, а потім каже Ірині:

— Якби була така сила, щоб примусила їх прийти до нас і стати причетними до створення «Чотирьох з вулиці Жанни», вони б одразу змінилися.

Так він думає, коли стає до верстата, коли надіває чисту сорочку і поспішає на репетицію в театр, так він думає, коли перед ним стоїть «злочинець», якому не виповнилося ще й вісімнадцяти років, а він, кинувшись у вир незагнаних емоцій, перебіг вулицею в недозволеному місці, і шоферів нічого не зоставалося робити, як загальмувати автомобіль перед залізобетонним стовпом. Він проти хаосу будь-яких почуттів та емоцій. Він голосує за їх красиву гармонію. І його батько, Микола Олександрович Бондаренко, відставний офіцер міліції, зовсім не побивається, що син не став видатним інженером, відомим артистом. Він з почуттям великого батьківського щастя каже Ірині Олександрівні, дружині своїй:

— А таки правильно живе наш Володя. Просто й гарно...

М. ШЕВЧУК.

ПОДІ,
ФАКТИ,
КОМЕНТАР

СЬОГОДНІ У ВИПУСКУ:

▲ Аборигени, позбавлені елементарних людських прав, загнані у пустинні та напівпустинні резервації, приречені на голод...

▲ «Залучуд» було створено 1977 року, на другому етапі освоєння цілих земель республіки.

▲ Огляд голландських криміналістів не без підстав закінчується песимістично «Ми не повинні будувати ілюзій щодо можливості цілковитого викоренення вандалізму».

У СВІТІ БЕЗПРАВ'Я

АВСТРАЛІЯ: ОПЕРАЦІЯ ПРОТИ АБОРИГЕНІВ

Мало який турист залишає «Зелений континент», як багато називають Австралію, не прихиливши собі до іграшки бумеранг. Він став символом, мабуть, таким же національним сувеніром, як російська матрьошка чи мексиканський соломианий калектох. Проте далеко не всі туристи знають про становище самих винуватців хитрого знаряддя — корінних жителів континенту. Аборигени, позбавлені елементарних людських прав, загнані у пустинні та напівпустинні резервації, приречені на голод, хвороби і пренебрежливий вимирання. У сьогоднішній Австралії, керівники якої полюбляють погалагувати стосовно «прав людини», число корінних жителів постійно зменшується: їх залишилося всього близько 50 тисяч, або у чотири рази менше, ніж до приходу колонізаторів.

Останнім часом погляди австралійських та міжнародних моголопів привернули навіть ті жалюгідні рештки землі, які ще залишаються у корінних хазяїв континенту. Справа в тім, що став відомим прогноз геологів про можливу наявність корисних копалин у штаті Західна Австралія, де сконцентрована значна частина резервацій.

Службинний уряд штату швидко відняв юридичну пролазку для захоплення земель. Він оголосив, що, хоча ці території діляться належать аборигенам, їхнє право власності на природні багатства, мовляв, не копіюється.

Такі «аргументи» не переконали корінних жителів континенту.

А. ВІНОГРАДОВ.

Тихий жовтневий ранок. По-осінньому не спекотливо світить сонце. Колись яскраво-зелене покриття неозорих степів перетворилося в жовто-бурий килим.

Після двогодинної їзди по шосе потрапляємо на польову стежку. Наш шлях пролягає до цілинного держгоспу «Залучуд» («Молодіжний»), після якого розкинулись на родючих землях за 190 кілометрів від столиці.

широко застосовуємо досвід казахстанських хліборобів з безвідвального обробітку ґрунту, який є дієвим способом боротьби проти ерозії ґрунту.

В освоєнні цього досвіду значну допомогу надають радянські спеціалісти — агроном із Ставрополя В. Є. Погодін та інженер-механізатор із Підмосков'я В. М. Кононенко. Вони передають монгольським товаришам передові методи праці, а також є хоро-

ЮНІСТЬ БУДУЄ СОЦІАЛІЗМ

«ЗАЛУЧУД» — МОЛОДІЖНИЙ ДЕРЖГОСП

«Залучуд» було створено 1977 року, на другому етапі освоєння цілих земель республіки. На цьому місці тоді стояло лише кілька юрт. За півріччя ми разом з різними містами республіки прибули до Залучуда перші 200 добровольців, серед яких були випускники ПТУ Омська, Курська, Донецька, Череповця, котрі навчалися в Радянському Союзі. Директором молодіжного держгоспу був призначений Б. Батчулу. Він — колишній працівник ЦК ревсомолу, має економічну освіту, депутат Великого народного хуралу МНР. Молодь зразу полюбила його й гаряче взялась за створення свого господарства.

За порівняно короткий строк тут було вибудовано понад 20 одноповерхових і двоповерхових житлових будинків, дитячий садок та ясла на 140 місць, середня школа на 460 та інтернат на 130 учнів, магазин, аптека, лікарня.

Зараз у держгоспі працює більше 800 трудівників, а з їхніми сім'ями його населення перевищує три тисячі чоловік.

— В боротьбі за врожай ми використовуємо сучасну радянську сільськогосподарську техніку. — розповідає директор. — Ми

шими наставниками молоді.

У держгоспі «Залучуд» вирощують не лише зерно. Тут займаються і розведенням тонкорунних овець. У держгоспі є також отари верблюдів і табун коней.

— Перед керівниками господарства, — розповідає секретар партійної організації держгоспу Г. Аюурзан, — стоїть складне завдання — переконати чабанів відмовитися від одвічних традицій кочового скотарства і перейти до осідлого способу життя. Для цього на центральній садибі створюються всі умови для зміцлення здоров'я і зручності квартири для чабанів. У держгоспі за два останні роки близько 80 чоловік оволоділи спеціальними комбайнерами і трактористами. У молодих цілинників — добре майбутнє. Для них організовується ПТУ, які готуватимуть спеціалістів. У держгоспі зростають ряди республіканців — їх зараз понад 250 осіб. Вони поповнюють партійну організацію. Ряд передовиків виробництва стає депутатами аймачного хуралу.

В. БАШКІН,
кор. ТАРС.

Улан-Батор.

ЗАРУБІЖНИЙ КАЛЕЙДОСКОП

Бізнес на тваринах

Останнім часом міжнародна торгівля рідкісними тваринами набрала загрозливих масштабів, заявляє Всесвітній фонд охорони природи. Головним центром злочинного бізнесу є Бельгія. Досі вона не ратифікувала підписану 1973 року конвенцію про заборону міжнародної торгівлі вимиральними видами фауни й флори, під якою стоять підписи більшості європейських держав.

Тільки цього року Бельгія офіційно імпортувала рідкісних тварин на суму 4,6 мільйона доларів. А скільки їх прибуває сюди контрабандним шляхом! Часто умови транспортування не відповідають найелементарнішим вимогам, в результаті чого чимало тварин гине в дорозі.

Предметом купівлі-продажу є також слонова кістка, роги, шкури, папери, яйця рідкісних птахів... Через бельгійський порт Антверпен проходить значна частина імпорту слонової кістки до Європи — 175 тонн, а це кілька тисяч вбитих сірих гігантів.

Злочинний бізнес приносить чималі прибутки. Наприклад, якщо африканський контрабандист отримує за шматок 345 доларів, а бельгійський ділок 2240 доларів, то у США його продають уже за 15500.

Червоне, біле, рожеве

Безалкогольне вино? Після 12 років експериментів його створив француз Генрі Маргулі. Він використав традиційне обладнання виноробів, але в корейській технології виготовлення. «Невино», як його називає Маргулі, може бути червоним, білим і рожевим залежно від сорту винограду. Воно здобуло високу оцінку спеціалістів. Один із них писав у тулузькій газеті «Депеш д'Од», що цей легкий напій «відзначає приємний смак і вишуканий букет».

І хоча передбачили торгівці подумують про експорт «безалкогольного вина» до мусульманських країн, де панує «сухий закон», Маргулі старався перш за все для своїх співвітчизників. У Франції, яка посідає перше місце у світі за споживанням алкоголю на душу населення, тільки минулого року 40 тисяч чоловік загинули від зловживання спиртними напоями.

В. ЛЕОНОВ,
кор. ТАРС.

Документальний нарис

ДО СТИНИ НЕ ВІДВЕРНУЛИСЯ...

Володя уважно переглядав свіжі папери. Робота, на яку влаштувався з допомогою підпільно-диверсійної групи Вовченка, неважна: оформляти технічні документи. Через його руки проходила фактично вся документація фашистських перевезень. І він дуже старався. Навіть найнепатентніші німецькі чиновники, справжні залізничні паперові криси, — і ті були задоволені скромним станційним діловодом Володимиром Савоцином. Ще б пак! Володя власноручно виготовив три ящики, що мали по двадцять чотири легкі перетинки. Тож із допомогою цих ящиків можна на позір одразу узнати, о котрій годині і які саме проходилимуть ешелони сьогодні, завтра й позавтра.

Дупся на Володю лише тлустий німець диспетчер, адже начальник станції навіть шеф польової жандармерії, що дбає про безпеку перевезень, часто бус-теку забігали саме до Савоцини, коли хотіли з'ясувати картину руху ешелонів на найближчі два дні. Нурна диспетчера все ж таки не давав такої чіткої наочності. Арієська ж гордість не дозволяла фашистському диспетчеру копіювати такі ж ящики й собі.

Заходили до Володі й поважні чиновники — контролери, члени якихось комісій, — тут можна було перевірити проходження ешелонів за минулі дні, місяці. Володя міг дати відповіді, який ешелон і коли підірвали партизани, та розмір втрат через аварії. І чиновники поплескували Володю по спині: «Гут, гут». Правда, дехто завважив тримався на відстані від сухотного на вигляд юнака, що безперервно нахлюпує. Особливо боявся Володичиною недуги шеф жандармерії. Він навіть не брався голою рукою за документи у Володі, а лише пальцями, засунутими в рукавичку, показував, що йому треба зачитати. Але вчора майор фон Зандер забув і про гігієнічні свої перестороги: сидів біля Володі з години. Стався так, що великий ешелон з танками відійшов від станції лише метрів на п'ятдесят — у нього виявився порваним галамовий шланг. Зчинилася неймовірна метушня. Забігали патрулі з собаками, що несамовито гавкали. По-собоному розгавкався й фон Зандер, який хотів на місці розстріляти обхідників-мастильників. Та, на щастя, вони робили свою справу під наглядом патрулів. Мастильники ж довели, що шланг порізано десь на інших станціях. У це повірили всі. Навіть Володя Савоцин. «Отже, десь у сусідстві з нами діє ще одна диверсійна група. Але ж де? У Знам'яні? Було б добре встановити з нею зв'язок».

Заміняла шланги довго. Рух на залізницю затримався майже на цілий день. Від нічних перевезень німці, побоюючись диверсій, відмовились. І потім начальник станції та майор Зандер сиділи біля Володі, ретельно вивчаючи його ящики та переставляючи документи з одного паза в інший.

А ешелон з танками рушив лише сьогодні на світанні. Майже на добу невідомі патріоти затримали його просування на фронт. «Це теж дуже важливо», — подумав Савоцин.

Уже на кінець робочого дня принесли йому для оформлення свій документ. Володя навчився стримувати свої почуття, але цього разу його очі спалахнули цікавістю: завтра о 15.50 на Помічну прибуває ешелон з трофейною зброєю, що її везуть на перепелену. Отже, будуть навалом на платформі радянські винятки, гармати, розбиті машини. Звичайно, гармати й машини не потягнеш, а ось нулемет... це те, що просив не раз Вовченко. Зброю вкрай потрібна партизанам. Але ж як її добути? Цивільному населенню не можна й близько підходити до залізничної в районі Помічної: патрулі стріляють без попередження. Правда, ешелонів з трофейною тех-

нікою майже не сходили. Та Володя зацікавився графіком. Платформи з трофейною технікою відразу подаватимуть у Бахмачиний пар. За мостом платформ перелягалимуть з однієї колії на іншу. Там ешелон згідно з графіком стоїтиме п'ять хвилин. Це дуже цікаво. Адже там обоюч залізничні, що круто вигинаються, цілі гори залізничного паровозів та вагонів. А колії вигинаються так, що з паровоза і заднього вагона, де, як правило, сидить вартівник, середина ешелона не проглядається. Ось там і можна діяти! Але ж... п'ять хвилин! Хто зможе, хто ризикне? Та хто ж, як не Алік, Ваня та Ілля!

«Вовченко не дозволяти, — захилювався Володя, — надто великий ризик. А тим часом партизанам ган потрібні кулемети...»

Якщо заздалегідь, то зранку причаїтися у вагоні паровозів та вагонів; якщо належно відпрацювати сигналізацію між собою, то... Треба поговорити з хлопцями.

Несподівано завіт майор Зандер. Він зовсім показав, як ешелони йтимуть наступної ночі. Володя по черзі висмикував з папір карти й чітко називав години, а німець записував. Савоцин краєм ока стежив за фашистом, що стає останнім часом злішим, прискіпливим. Про викрадення рації Зандер — наскільки зрозумів Володя — не говорив нікому. Та й зрозуміло: це ж який сором — у шефа польової жандармерії викрадено портативну радіостанцію. Так можна і офіцерських погонів позбутися. Зате майор фон Зандер безперервно кричав про партизанів і саботажників, робив засади вночі вздовж залізничної, а його дим стерегли тепер двох патрулів.

Зандер пішов, а Володя знову взявся розробляти план. Ледає дочкаєся кінця робочого дня — і подався на вигін, де Алік, Жорна та інші зовсім ганяли м'яча. Вони й зараз відчайдушно бігли за невеликим дитячим м'ячем, що вміє був катастрофічно продаваний і його підкидали як ганчірку. Грали шестеро. Перемагали трійка Аліка і Жорни Синицьких та Ілля Березовського. Звичайно, він гру Жорна, який міг так штовхнути протинишню, що той летів сторчона. Проте Володя не став зважати своїми коментарями, а приліг на доріжку, зіпершись на лікті.

Не зводив очей зі свого улюбленця — Аліка. Хлопчик увесь віддався грі, але з обличчя не сходила якась недитяча зосередженість, серйозність. Ніби й тут Алік обмірковував якусь операцію проти фашистів...

Синицький до війни жили в Одесі. Батько Аліка і Жорни працював у міліції, з перших днів війни — на фронті. Мати, Степанида Сидорівна, аби якось прожити, переїхала з синами до Помічної, поселившись у родині Савоцинів. Жили дружно, важко добутий кусень хліба ділили порівну. А хлопці ось іще й прилучилися — таємно від матері — до боротьби.

Володя виразно зиркнув на годинник: наближалася напередвечір'я година. Хлопці помітили цей рух, почали розходитись, витираючи піт з обличчя подолами бляхених сорочок.

Алік підбіг до свого дядька, апа знаменено на зелену травичку.

— Куди то Жорна побіг? — затурбувався Володя.

— На станцію... Хоча трохи насолити німцям. Савоцин спохмурів.

— Скільки разів казав — не потягається туди. Застрелили можуть, це їм раз плюнути. Не поділяється, що малі. Або собі самі зачунуть.

— Хай нам на хвіст солі насиплеть, — задержував мови Алік. І трохи знітився від свого хвацького тону. Вже спокійніше мовив: — Вони поки що не звертають на нас уваги. Тільки коли починаємо шмагати під вагонами, «цюрюнають» та «бензують».

Алік наблизився до Володі і зашепотів: — Володя, а ми вчора гальмові шланги порізали в ешелоні з танками.

(Далі буде).

(Продовження).

Поч. у № 129, 131.).

У СУСПІЛЬСТВІ БЕЗ МАЙБУТНЬОГО

БУНТ ЗНЕВІРЕНИХ

Розбиті вітрини магазинів, обірвані труби телефонів-автоматів, полічені лавки в парках, порізані й списані сидіння в трамваях, автобусах, поїздах метро становлять в останні роки невід'ємну частину «пейзажу» великих міст Голландії. Далеко не безпечними стали звичні для голландців вечірні прогулянки. Швидко зростає вандалізм не тільки непокоїть поліцію, а й привертає увагу вчених-соціологів, які намагаються розкрити причини цього явища.

Група співробітників Інституту криміналістики Лейденського державного університету провела до-

слідження в галузі дитячого вандалізму. Зібрані вченими дані виявились дуже неутішними. Як зазначають автори огляду, у 80 процентах випадків злочини чинять групи юнаків, що походять із так званих нижчих соціальних верств. Якщо для дітей віком 10—12 років, як вважають учні, вандалізм — це спотворений прояв прагнення до самоутвердження, то для юнаків старшого віку це спосіб виявлення свого невдоволення соціальними умовами. Ті, що знайшли роботу після закінчення школи, звичайно не беруть участі у варварських пригодах, тоді як

ті молоді люди, котрі з раннього ранку до пізнього вечора марно простояють у довгих чергах на біржах праці, нерідко виражають потім своє розчарування і невдоволення в безглуздіх актах вандалізму.

Огляд голландських криміналістів не без підстав закінчується песимістично. «Ми не повинні будувати ілюзій щодо можливості цілковитого викоренення вандалізму», — пишуть вони. Справді, в капіталістичному суспільстві, неминучим супутником якого є невпевненість у завтрашньому дні, вандалізму і злочинності не ліквідувати.

Гага.

ПРИРОДА І ТИ

РАНОК.

Фотоетюд М. Хоренженна.

БАБИНЕ ЛІТО

Етюд

Я люблю бибине літо. Я люблю його навіть більше, ніж справжнє, бо це — останній сплеск тепла, гарячих барів, сонця, бенкетної радості, яка переповнює тебе. Я люблю його, бо це — солодкий сміх за вчорашнім, одчуженим...

Коли вранці зів'януть і щезнуть геть перші неспівні тумани над Синюхою та по найближчих видоліках і яругах, ксли небо ніжно гляне на тебе блакитними очима (не синіми, ні, сині очі у неба серед жнив, а в бибине літо — блакитні, світло-голубі, вицвілі на серпневій спеці), коли далеч стане глибоко, прозоро, як ні в який інший день року, — отоді я збираюся і йду до лісу. Ще тільки покидаю поріг свого обійстя, а в грудях лоскотно щемить од передчуття близького раювання душі — вирушаю на жовтневу оргію осені.

До лісу йти мені далеченько: через увесь наш куток, білямо гонед Синюхою, далі завернути на дядків Тодосів город і

уже поза городи, а там полем, полем напрошки аж до лісу. Від села його не видно, він заховався в долині, обабіч вузької лісової річечки, яка тече в Синюху. Треба близько підійти, аби найшше дерев раптом показало свою вершка над пругом поля. То дуб — кремезний, давній; того й найвищий. Ще ступиш крок-два — до старого підпргається молодші, проте не менш здужалі, а там уже решта. Скільки оком сягнеш — ліс. Я знаю, що за Широ-ким Берегом він кінчається, але звідси, з горба, хочеться думати, йому немає краю.

Я не заходжу в ліс одразу. Я дивлюсь на нього зверху. Ще пізніше торкнуся кожного дерева, обечу пальці об червонясту найжечену шипшину, покусую на смак перестиглого глоду, зклячаю себе підгорілим листом клена, знайду не торканій осінню, підсменений холодною россою листок дуба, пиймаю вутлену матову ниточку бабиного літа...

В. ЩИРИЙ.

СКОРО КАНІКУЛИ

Дивосвіт подорожей

Закінчується перша пів-чальна чверть у школах. Незабаром осінній переночник учнів — канікули.

Хоч вони й петривали, та Кіровоградське бюро подорожей і екскурсій підготувало на цей час різноманітну туристсько-екскурсійну програму.

Понад триста школярів області побувають у дні канікул у столиці нашої Батьківщини — місті-герої Москві. Юні кіровоградці відвідають Кремль, Мавзолей В. І. Леніна, піднімуться на Ленінські гори, відвідають театри, столичні школи.

Ще чотириста учнів відпо-винуть у турпоїзд за марш-рутом Кіровоград—Полтава—Харків—Одеса—Кіро-воград.

Старшокласники Помі-нянської середньої школи Добровеличківського району поїдуть до легендарного міста на Чорному морі — міста-героя Севастополя.

Через два роки ми відпа-чатимемо 1500-річчя Києва. Заохплюючи триденні ек-скурсії до столиці нашої республіки чекають вихован-ців шкіл Кіровоградщини.

У Києві юні туристи здій-снять автобусні оглядові ек-скурсії «Місто-герой Київ» і «Стародавній Київ з відві-данням Софіївського собору — пам'ятника стародавньої архітектури», побувають у Києво-Печерській лаврі, му-зеї піонерської слави та в Палаці культури «Україна».

Героїчною віхою вивса-ся в історію нашої країни Сталінград. З одностинним автоекскурсіями відбудуть у місто на Волзі під час осін-ніх канікул учні ряду шкіл обласного центру.

Учні здійснять автобусні екскурсії в гоголівські місця — у Великі Сорочинці, Мир-город і Полтаву, в шевчен-ківський край — Моршні, Кирилівку, Канів, Черкаси, в музеї О. С. Пушкіна та П. І. Чайковського, що в м. Кам'янці Черкаської об-ласті, в чудовий куточок природи — недоторканій флори і фауни — заповід-ник Асканія-Нова.

Ю. ГАДЖІЄВ,
старший методист Кі-ровоградського бюро подорожей та екскур-сій.

Вівторок,

4 листопада

Перша програма

8.00 — «Час». 8.50 — Гімн України. 9.15 — Вперед, хлопцях! 10.15 — Теле-фільм «Овід». 1 серія. По закінченні — Новини. 14.30 — Повні. 14.50 — По сто-лиці соціалістичних дер-жав. Кінопрограма. 15.30 — Поезія Е. Багрянця. 16.00 — Шахова школа. 16.30 — Сонети Н. Пагані-ні. 16.45 — Адрен молод-их. 17.45 — До 60-річчя Удмуртської АРСР. Док. фільм «Дієрела Удмур-ті». 18.15 — Концерт Дер-жавного ансамблю пісні і танцю Удмуртської АРСР «Італмас». 18.45 — Сьогод-ні у світі. 19.00 — Життя навіки. 19.45 — Фантазія на теми революційних піс-ень у виконанні естрадно-симфонічного оркестру Центрального радіо. 19.45 — Телефільм «Овід». 2 се-рія. 21.00 — «Час». 21.45 — Музична програма «Заспі-ваймо, друзі». В перерві — Сьогодні у світі.

Друга програма

10.00 — Повні. 10.15 — Документальний фільм. 10.45 — Народний талант. 16.00 — Повні. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Республіканська фізи-ко-математична школа. 17.00 — Для юнаків. «Ори-єнти». 17.30 — Концерт. 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — К. т. «Дієрела». (Кіровоград). 19.00 — Актуальна каме-ра. 19.30 — Ю. Лявський. «Дума про Британку». Вистава. 20.45 — «На доб-рані, діти». 21.00 — «Час». 21.45 — Продовження виста-ви «Дума про Британку». 22.50 — Чемпіонат СРСР в акробатичній гімнастиці. По закінченні — Новини.

Третя програма

19.00 — Чемпіонат СРСР з хокею. Динамо (Москва) — Хімік (Всесесенськ). 21.00 — «Час». 21.45 — Музичний мостик. 22.40 — Художній теле-фільм «Північний варіант».

Середа,

5 листопада

Перша програма

8.00 — «Час». 8.50 — Гім-настика. 9.15 — Адрен мо-лодих. 10.15 — Телефільм «Овід». 2 серія. По закін-ченні — Новини. 14.30 — Повні. 14.50 — Телефільм «Тихі трієччя». 1 серія. 16.00 — Вілгунітська сурма-чів. 16.30 — Російська мова. 17.00 — Тележурнал «Зна-йди». 17.45 — До 60-річчя Калмицької АРСР. Док. телефільм «Опоплені степи». 18.20 — Концерт Держав-ного ансамблю пісні і тан-цю Калмицької АРСР «Тольпан». 18.45 — Сьо-годні у світі. 19.00 — Док. телефільм. 19.15 — Пісні воєнних років у виконанні народної артистки РРФСР Л. Гурченко. 19.50 — Те-лефільм «Овід». 3 серія. 21.00 — «Час». 21.45 — Ку-бок володарів кубків з фут-болу. «Динамо» (Тбілі-сі) — «Уотерфорд» (Полл-дін) в перерві — 22.30 — Сьогодні у світі.

Друга програма

10.00 — Повні. 10.15 — Документальний телефільм.

10.45 — «Дебют». 15.15 — Чемпіонат СРСР в акроба-тиці. 16.00 — Повні. 16.10 — К. т. «Срібний дзвіночок». (Кіровоград на Республіканське телеба-чення). 16.30 — Фільм-кон-церт. 17.00 — «Ще раз про Червону Шапочку». Ляль-кова вистава. 18.00 — «День за днем». (Кірово-град). 18.15 — «Комунисти 80-х. Зміти і вибори». В пе-редачі бере участь пер-ший секретар Кіровоград-ського райкому Компартії України В. М. Щербина. (Кіровоград). 18.45 — Му-зичний фільм. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Дієві особи та вико-нає». 20.30 — Концерт. 20.45 — «На добрані, ді-ти». 21.00 — «Час». 21.45 — «П'ять хвилин на розу-ми». Молодіжні резавжаль-на передача. По закінченні — Новини.

Третя програма

19.00 — «Сільська годи-на». 20.00 — «Вечірня ка-занка». 20.15 — Чемпіонат СРСР з гандболу. 20.50 — Концерт. 21.40 — Художній фільм «Начальник Чукот-ки».

Четвер,

6 листопада

Перша програма

8.00 — «Час». 8.50 — Гім-настика. 9.15 — Робін в наші, робін, ліси, робін крає за нас. 10.15 — Те-лефільм «Овід». 3 серія. По закінченні — Новини. 14.30 — Повні. 14.50 — Теле-фільм «Тихі трієччя». 2 се-рія. 16.00 — Москвичі — з'їздові партії. 16.30 — Квітаті — Квітаті Батьків-щини! Композитора М. Псе-кова. Виконує Великий ли-тальний хор Центрального телебачення і Всесоюзного радіо. 16.55 — Уроцисте засідання, присвячене 63-й річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. Святковий концерт. Тран-сляція з Кремльського Па-лацу з'їздові. 21.00 — «Час». 21.45 — Театральні зустрі-чі. По закінченні — Сьо-годні у світі.

Друга програма

10.00 — Повні. 10.15 — Вистава «Посидіння». 19.00 — Повні. 16.10 — Білоса-ноконцерт. 16.20 — Доку-ментальний фільм. 17.20 — «Сонечко». 17.55 — Уроцисте збори, присвячені 63-й річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. Святковий концерт. Тран-сляція з Палацу культури «Україна». В перерві — «Актуальна камера». 21.00 — «Час». 21.45 — Художній фільм «Бутівка бандзе-да». По закінченні — Нов-ини.

Третя програма

19.00 — «Служу Радянсь-кому Союзу!». 20.00 — «Вечірня казанка». 20.15 — До-кументальний телефільм. 20.45 — С. Рамзанова. 2 симфонія. 21.40 — Худож-ній фільм «Трембіта».

П'ятниця,

7 листопада

Перша програма

8.00 — «Час». 8.50 — Москва. Кіноогляд. 9.05 — Пісні й танці народів СРСР. 9.45 — Москва. Красна площа. Військовий парад і демонстрація тру-дильців, присвячені 63-й річ-ниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. По закінченні — святковий піонерський концерт. 12.30 — Великий Жовтень. Вірші радянських поетів. 13.05 — Телефільм «Ляліца — Руслан і його друг Сан-ка». 14.15 — На арені цир-ку. 15.15 — Людмила. Зем-ля. Веселі. 16.05 — Пісні революції. 16.40 — Фільм «Жовтень». 18.20 — Толу-

бий погін. 21.00 — «Час». Репертаж про військовий парад і демонстрацію тру-дильців, присвячені 63-й річ-ниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. 22.15 — Концерт Держав-ного хореографічного ви-симвлю «Берізіка».

Друга програма

9.45 — Військовий парад і демонстрація трудильців, присвячені 63-й річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. 12.30 — Концерт радянсь-кого пісні. 13.00 — «Край мій мот ти Батьківщини». 13.20 — Документальний фільм. 14.30 — «Таланти твої, Україно». 15.30 — Ху-дожний фільм «Невловимі месники». 16.45 — Кон-церт. 17.45 — Спортивна кінопрограма. 18.50 — Теле-фільм. 19.20 — Концерт. 19.40 — «Знімається кіно». 20.40 — К. т. «Кіровоград-щина святкує». (Кірово-град). 21.00 — «Час». Ре-пертаж про військовий па-рад і демонстрацію трудиль-ців, присвячені 63-й річ-ниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. 22.15 — Художній теле-фільм «Скарби республі-ни». 23.30 — «Святує Ра-дянська Україна». Специ-альний «Актуальний камери».

Третя програма

8.00 — Симфонічні мініа-тури. 8.40 — Мультифільм. 9.00 — «Діти Країни Рад». 9.45 — Москва. Красна площа. Військовий парад і демонстрація трудильців, присвячені 63-й річчю Ве-ликої Жовтневої соціалі-стичної революції. 12.30 — Документальний фільм. 12.50 — «У сім'ї єдиний». 14.15 — Документальний телефільм «Слово про Олімпіаду». 15.15 — Кон-церт. 16.05 — О. Твардов-ський. «Посини». 16.40 — Фільм-концерт. 17.40 — О. М. Горький «Достига-та й інші». 20.00 — «Вечір-ня казанка». 20.15 — До-кументальний телефільм. 20.30 — Історико-револю-ційна тема в радянському образотворчому мистецтві. 21.00 — «Час». 22.15 — Ху-дожний телефільм «Скар-би республіки».

Субота,

8 листопада

Перша програма

8.00 — Повні. 8.20 — Гім-настика. 8.40 — АВЕР-Дієво. 9.10 — Пісня дала-ті бацька. 10.00 — Труди-льниця промисловості і сіль-ського господарства — ла-уреати Державних премій СРСР 1980 р. 11.00 — 45-й тижень «Спортолото». 11.15 — «Переможці». Клуб фронтових друзів. 12.30 — Лауреати Державних пре-мій СРСР — 1980 року в галузі науки і техніки. 13.15 — «Бесіди поетів». 14.15 — Клуб кіноподорожей. 15.15 — Пісня з'являється в людині. 16.00 — Лауре-ати Державних премій СРСР 1980 року в галузі літе-ратури, мистецтва і архіте-ктурі. 17.00 — Виступ но-ваторів оглядача В. Бек-това. 17.30 — «Сонце в сі-тець». Музичний теле-фільм. 18.45 — Мультифільм «Жадібний батал». 18.50 — «Вла всієї душі». Зустріч з трудильцями текстильних підприємств м. Беанона. 21.00 — «Час». 21.45 — Шиньє мого. По закінченні — Новини.

Друга програма

10.00 — «Святує Радян-ська Україна». Інформацій-ний випуск. 10.30 — Му-зичний фільм. 10.40 — «Розповіді про Леніна». 11.10 — «Грані пізнання». 11.50 — Фільм-концерт. 12.35 — «Лауреати Державних премій СРСР 1980 року в галузі промисло-

вості». 13.05 — «Вперед, орляти!». 13.35 — Теле-фільм. 13.55 — Кінокомедія «Кавказька полонниця». 15.20 — Музичний теле-фільм. 16.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Чорно-морськ» (Одеса) — ЦСКА. 17.50 — Виступ Державно-го заслуженого Закарпат-ського народного хору. 18.30 — «Актуальна каме-ра». 19.00 — «Пісня сил-них друзів». 20.40 — «На добрані, діти». 21.00 — «Час». 21.45 — Художній фільм «Посел Радянського Союзу». По закінченні — Новини.

Третя програма

8.00 — Програма доку-ментальних фільмів. 8.45 — І. Страніський. Світа з балету «Петрушка». 9.15 — «Умлі руки». 9.45 — «Літературні читання». 10.10 — Концерт. 10.40 — Фільм-дтм. «Вогні». 12.00 — Концерт. 12.35 — Програма мультифільмів. 13.05 — Документальний телефільм. 13.30 — В. Чер-них. «Справа Боброва». Вистава. 16.00 — Чемпіо-нат СРСР з футболу. «Чор-номорськ» (Одеса) — ЦСКА. 17.45 — «Віла теа-тральної армії». 18.45 — Програма документальних фільмів. 20.00 — «Вечірня казанка». 20.15 — «Зно-во». 21.00 — Концерт. 21.30 — Документальний телефільм. 21.40 — Худож-ній фільм «Служили дід товариш».

Неділя,

9 листопада

Перша програма

8.00 — «Час». 8.50 — Гім-настика. 9.15 — Народ-ні мелодії. 9.30 — Будиль-ник. 10.00 — Служу Радян-ському Союзу! 11.00 — Поезія. 11.45 — «Ранкова пошта». 12.15 — Кіножур-нал «По Радянському Союзу!». 12.30 — Сільська годинка. 13.30 — Музичний мостик. 14.00 — Зустріч з гості Москви. 14.20 — Овсипові — пейзажне. 15.20 — Концерт. 16.15 — Міжнародна нагорода. 17.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Шахтар» — «Спартак». 19.45 — Мульти-фільм. 19.10 — Телефільм «Світло неслучу ЗНАТО-Р». Справа 15-а. «Пі-шон і не повернувся». 21.00 — «Час». 21.35 — Вечір опери. 22.40 — Футбольний огляд. По закінченні — Новини.

Друга програма

10.00 — Повні. 10.15 — Для дітей. «Сонечко». 10.45 — Концерт. 11.35 — Ху-дожний телефільм для ді-тей «Тигри на полю». 12.30 — «Джерело». 13.35 — «Слава солдату». 14.35 — Лауреати Держав-них премій СРСР 1980 року в галузі сільського гос-подарства. 15.05 — Теле-фільм. 15.35 — Тележурнал «Сонячні кларнети». 16.30 — «Актуальна каме-ра». 16.40 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (Київ) — «Торпедо» (Москва). 20.45 — «На добрані, ді-ти». 21.00 — «Час». 21.35 — «Знайомиство абстрактна». По закінченні — Новини.

Третя програма

8.00 — Програма доку-ментальних телефільмів. 8.35 — В. Троїков. Конья-но-хоровий щипок «Ранок нашого життя». 9.05 — Фільм-концерт. 9.40 — «Пі-родна творчість». 10.30 — «Клуб кіноподорожей». 16.25 — Концерт. 17.25 — «Панкело світу». 19.00 — Чемпіонат СРСР з футбо-лу. «Динамо» (Київ) — «Торпедо» (Москва). 20.55 — Концерт. 21.40 — Худож-ній телефільм «Майстер».

Наступний номер газе-ти «Молодий комунар» вийде у п'ятницю 7-го листопада ц. р.

Редатор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На українському язикі.

ВК 03571.

Обсяг 0.5 друк. арк.

Індекс 01107.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Лукачарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолaboratorія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва

«Кіровоградське праєда»
Кіровоградського обкому
Компартії України

м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.

Зам. № 553.

Тираж 64000.